Ч. 189. Середа 12 вересня (30 серпня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Подорож цісаря до Дальматиї. — Приготовлєнє на приняте Монарха в Празї. — Релігійна борба у Франциї. — З Росиї.

Залишенє подорожи цісарскої до Дальматиї а тим самим і до окупованих країв, викликало в прасї краєвій і заграничній всїлякі здогади і комбінациї. В виду того ц. к. Бюро кореспонденцийне єсть уповажнене до слїдуючої заяви:

В виду всїляких коментарів, уміщуваних в краєвих і заграничних часописях з причини відкликаня участи цїсаря в маневрах морских і тенденциї приписуваня того відкликаня взглядам натури політичної, треба сконстатувати, що всї ті коментарі опирають ся на пустих комбінациях і суть зовсїм фальшиві. Цїсар не возьме участи в морских маневрах лиш з причини недиспозициї, якої набавив ся внаслїдок перестуди, а лїкарі зі становища лїкарского дорадили монарсї, щоби не наражав ся на труди подорожи. Впрочім проґрама позістала у всїх точках незмінена. Цїсаря заступить Архикнязь Франц Фердинанд і прийме всї предвиджені в проґрамі депутациї.

В звязи з повисшою заявою стоїть слїдуюча телєґрама, яка наспіла нинї з Відня: Цїсар, в цїли щоби вилїчити ся зовсїм із своєї недиспозициї, котрої набавив ся внаслїдок перестуди, виїзджає нинї о 8 год. рано до Ішль і побуде там около 12 днїв.

Hlas Naroda доносить з Праги, що з початком слїдуючого тиждня прибувають там двірскі урядники, аби замок на Ґрадчинї приладити на приняте Цїсаря. На бажанє Монарха замість дотеперішного ґазового сьвітла буде заведене сьвітло електричне. Рада міска робить великі приготовленя. Цїсар — як звістно — перебуде в сїм роцї кілька тижднїв в Празї.

Француске правительство займило нараз згідливу поставу супротив католицкої церкви в справі закона о віроісповідних стоваришенях. Іменно з нагоди епископских конференций, які відбувають ся тепер в Парижи, мав мінїстер просьвіти і віроісповідань Бріянд розмову зі співробітниками Temps-а, в котрій заявив, що був би дуже здивований, коли би епископи ухвалили полагодженє справи таке, яке вже не далось би направити. Однако як з епископами так і з папою порозуміне і угода можливі. Згаданий закон накладає на сьвящеників обовязок належати до віроісповідних стоваришень в характері членів. Вкінци мінїстер заявив, що прийме безусловно тих епископів, котрі схочуть з ним розмовити ся. Також і Temps від себе додає, що мінїстер бажає згоди, яка запевнила би публичний спокій а заразом свободу совісти, та рад би так дуже порозуміти ся, що сам підсуває духовеньству спосіб, як погодити духа папскої енциклїки з вимогами закона. Рівночасно пригадав мінїстер з цїлою рішучостию, що випонить своє завданє, т. є. забезпечить переведенє закона.

Анархія в Росиї нї раз не ослабла в наслїдок заповідженя наглих судів правительством Столипина. В Севастополи убито офіцира жандармериї в міскім трамваю, в Астраханї зрабовано маґазин оружия і пороху, а у всїх портових містах Чорного моря повторили ся прояви несубординациї залог, про які доносять до Voss. Ztg. з Петербурга, що між ними має бути виданий поклик до загальної ворохобнї. Рабунки і напади приняли вже зорґанїзовану систему, особливо в Польщи, де в містах нападають серед білого дня на улици і по домах, а по селах зорґанїзовані ватаги розбишаків переводять систематичні ревізиї дворів, рабуючи їх з готівки і цїнних річий з золота і срібла, які лиш тілько найдуть по совістнім поретрушеню. З причини, що часть тих рабунків, — а не знати, котра — переводить ся зорґанїзованими социялїстичними партиями, публична опінїя є так залякана і збаламучена,

---

4)

Спалений.

На лад Конана Дойлє — оповів А. Манд.

(Дальше).

— Авжеж що Гельфорд вів переписку з тим домом, але пофальшоване сего листу єсть зовсїм виключене. Я то собі добре пригадую, бо ще вчера при відбираню тої суми я то провірив, що в тім листї, в котрім нам фірма Джером і С ка подає до відомости, що виробила кредит пану Девісови із свого міста, — зараз заждіть — в деблїньскім банку в Деблїнї, у пана Жака Дюпієра в Парижи і у нас на загальну суму 20.000 фунтів, була ще звістка про кілька инших справ, з котрих одну ми навіть телєґрафічно залагодили. При тій нагоді потвердили ми телєґрафічно одержане повідомленя о виробленю кредиту а відтак ще раз листовно.

— А чи не міг Гельфорд знищити оба ті потвердженя?

— То не можливо, бо він не міг займати ся висилкою на почту так, щоби то не впало нікому в очи. Впрочім згадувала фірма Джером і С-ка пізнїйше ще раз листовно про сю справу, коли розпоряджала тими грішми, які їй від нас належали ся.

— Здає ся, що повідомленє о виробленю кредиту єсть правдиве — сказав на то Шерльок Гольмс. — Може би ви були так добрі і казали зараз телєфонїчно запитати в деблїньскім банку і у пана Жака Дюпієр, кілько вже виплачено на основі того виробленого кредиту?

— То я вам можу сказати — відозвав ся на то касиєр — 800 фунтів в деблїньскім банку. Я видїв то, коли вписував вчера до книги тих 15.000 фунтів.

— А таки лїпше буде зателєфонувати — сказав Гольмс усьміхаючись, а звертаючись до банкіра, підчас коли інспектор поліциї дав борзенько поучене одному із своїх підвластних, сказав: Отже що стало ся вчера?

— Вчера вечером саме перед замкненєм банку дали менї знати, що пан Девіс хоче на свій акредитив відобрати 15.000 фунтів. Єго привели відтак до мене, бо я люблю познакомити ся з такими панами, чоловік преці не може нїколи знати, чи не буде міг станути в які зносини з ними.

— А де був Гельфорд під ту пору?

— В бюрі. То до него належало провірити акредитив і він сам дав менї єго в руки. Добре, я єго ще раз оглянув, чи то письмо не пофальшоване; але все було в як найбільшим порядку. Відтак попросив я пана Девіса дуже чемненько, щоби він показав яку леґітимацию. Він усьміхнув ся добродушно — а робив взагалї враженє дуже щирого і честного чоловіка — і спитав, чи не вистане згідність єго підпису. Взорець єго підпису ми, що правда, були одержали. Але для мого успокоєня може він служити менї ще й иншими документами, показав менї свій паспорт і свою карту корабельну; він був лише що перед кількома днями приїхав до Анґлїї. Яка була причина, щоби єму не вірити? Деблїньский банк виплатив також без всїляких трудностий. Я знав підписи і печать. Я порозмавляв з ним ще якийсь час, щоби єго близше пізнати. Він розповідав менї про якесь дуже користне закупно, котре єму удало ся длятого, що платив готівкою і обіцяв пізнїйше виплачувати в Анґлїї через мене. Відтак завів я єго сам до каси, де єму пан Крон виплатив тих 15.000 фунтів штерлїнґів.

— Якими грішми?

— Він не хотів брати чеком — відозвав ся тут касиєр — бо мав ще того самого вечера платити а не знав, чи продавець схоче взяти чек, отже я виплатив єму банкнотами і то по найбільшій части малими, бо не мав достаточно великих. Він сховав їх до малої ручної торби, котру мав при собі.

— А чисел ви не занотували?

— Нї, бо ми того нїколи не робимо.

— Чи Гельфорд був при виплатї, чи може вже був вийшов?

— Анї не був анї не вийшов, бо в сїй порі працював в своїм трохи дальше положенім бюрі; я з ним ще розмавляв, коли пан Девіс вже був вийшов.

— Не можу собі погадати — відозвав ся тут банкір — в якій звязи з собою мали би стояти Девіс і Гельфорд, а коли вже єсть тут якесь обманьство, то длячого деблїньский банк обманули на таку малу а мене на таку велику суму?

Якраз в пору увійшов поліциян до комнати з вістию, що після насиїшної відповіди п. Девіс не підняв ще нічого з деблїньского банку

що зі своєї сторони не пiднимає нiякої акциї против тої страшної язви, а кождий хиба сам одинцем боронить ся набутим крадьком бровнiнґом. Але найчастiйше власть вiдтак сконфiскує заказане оружиє i щасливо оборонившiй ся вiд напасти революционерiв виданий вiдтак безоружно на пiмсту спiльникiв рабунку.

Про розрухи в Седльцях, о яких донесли вчерашнї телеґрами, надiйшли нинї такi близшi подробицї: Розрухи тревали цiлу недiлю i в понедiлок до полудня. Войско окружило кiлька домiв при улици Польнiй i в Алеях та стрiляло з армат, привезених тут з Бiлої. Один дiм згорiв. Комендант войска вiзвав рабiна, аби вiн видав всї особи, якi стрiляли до воякiв. Заряджено дуже богато арештовань. Число арештованих виносить близько 1000 осiб. Мiсто виглядає немов вимерле. До мiста нiкого не впускають. — В мiстi Ґроднї застрiлив вчера в ночи незвiстний чоловiк на улици полковника жандармериї Ґрiбоєдова. Убийник утiк, помимо що до него стрiляла полiция. — З глубокої Росиї доносять з рiжних сторiн про селяньскi розрухи. Селяни рабують i палять двори. В многих мiсцевостях прийшло до кровавих розправ мiж селянами i войском.

Новинки.

Львiв, дня 11-го вересня 1906.

— Оповiщене о предкладаню властям податковим виказiв до ужитку при вимiрюваню податку особисто-доходового на рiк 1907. По мисли постанов § 200 закона з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220 о безпосередних податках особистих, мають що року предкладати низше згаданї особи до ужитку при вимiрi податку особисто-доходового слiдуючі викази, а то: 1. Властителї домiв замешкалих а взглядно їх повновластники — виказ всiх мешканцiв дому; 2. особи пiднаймаючi помешкане — виказ пiднаємникiв; 3. голова кождої родини має предложити — виказ всїх тих осiб належачих до господарства домового, котрi мають власний дохiд. Взиває ся проте всї висше згаданi особи, щоби викази висше означенi в цїли вимiру податку особисто-доходового на рiк 1907 предложили i визначає ся до того речинець до 15-го падолиста 1906 року. Викази тотi мають бути зладженi на приписаних до того друках, котрi дотичним сторонам на їх жадане власти податковi безплатно видавати будуть. Викази пiд 2 i 3 становити мають при будинках винайменних прилогу до виказу пiд 1, а властителї домiв мають їх предложити разом з виказом 1 сїй власти податковiй, в котрої окрузї лежить дотичний дiм. З якого дня стан мешканцiв має бути в тих трех виказах представлений, назначать поодинокi власти податковi 1-ої iнстанциї. Якi заяви обнимати має кождий виказ, указують заголовки дотичних друкiв. Близшi поясненя в тiм взглядї суть помiщенi в зганiм на початку приписi закона i в артикулї 39 розпорядженя виконавчого з дня 24 цьвiтня 1897 В. з. д. ч. 108. Що до наслїдкiв непредложеня виказiв, або предложеня заяв неправдивих, вiдсилає ся до постанов § 247 згаданого на початку закона.

— Дрiбнї вiсти. Квалїфiкацийнi iспити для учителiв народних шкiл перед iспитовою комiсиєю в Сокали розпiчнуть ся письменною частию дня 24 с. м. Речинець внесеня подань до 17 с. м. — Ґенералом Єзуїтiв вибрано оногди в Римi Нїмця, о. Верица, професора канонїчного права i ректора collegium germanicum. — При роздачi оферт на будову зелїзницї Львiв-Пiдгайцї в зелїзничiм мiнїстерствi увзглядн̈ено доси фiрми Брайтера i Покеля та Понаса зi Львова.

— Огнї. З Козови пишуть, що дня 8 с. м. в ночи навiстив Козову страшний огонь. Вигорiли бiльша половина ринку i бiчнi улицї до тла. При сильнiй бурi о ратунку не було бесїди, а що огонь повстав о пiвночи, то люди ледви з житєм поутiкали. Многi склепи з товарами, аптика, двi трафiки, один банк до години щезли без слїду. Жертвою огню упало кiлькадесять домiв, самих жидiвских. — У Вощанцях, рудецкого повiта, ударив дня 6-го с. м. в ночи грiм в стодолу, наслiдком чого погорiли будинки трех господарiв. Двох було обезпеченних в „Днїстрi“.

— За фальшоване векслїв. До львiвского суду торговельного внесено при кiнци минувшого мiсяця позов против маси спадкової по бл. п. Володиславi Шимановскiм, властителеви маєтности i реальности у Львовi о заплачене вексля на 2000 корон, виставленого Вiльгельмом Iскерским, бувшим iнжинером, а пiдписаного Шиманьским з дня 12 лютого 1904. Позов внiс якийсь Бекеш, караний вже кiлька разiв за обманьства i подiбнi провини. Пiдчас розправи дня 30 серпня показало ся, що вексель був сфальшований. Мимо того Iскерский зiзнав пiд присягою, що вексель пiдписав померший в его присутности яко винагороду за переведенї роботи iнжинерскi. Вексель дiстав ся в руки Бекеша яко застав за позичку. В виду того, що межи речинцем заплати вексля а внесенєм жалоби минув довший час i з уваги на иншi обставини, заняла ся сею справою полiция, котра остаточно вислїдила, що пiдпис на вексли був сфальшований на основi автентичного пiдпису Шимановского на якийсь повновласти, котру видобуто iз суду. В виду того арештовано обох i справою займе ся суд карний.

— Земля на продаж. Обшар двiрский в Живачевi, п. Незвиска, парцелює ся. Поле пшеничне. Поясненя удїляє парохiяльний уряд в Живачевi за надiсланєм почтової марки. — В маєтку в Товмацкiм єсть 500 моргiв дуже хорошої орної землї на розпродаж. Земля в високiй культурi i дуже добра. Положена при гостинци з Тисьменицi до Товмача. Ґрунт дуже добре надає ся пiд будову. Хто мав би гадку купувати ґрунт, зволить зголосити ся до парохiяльного уряду в Надорожнiй, п. Товмач.

— Смерть вiд грому. З Рикова, золочiвского повiта пишуть: Дня 6-го с. м. около 2-ої години з полудня убив грiм двох тутешних селян, а то Iвана Кравця i Ем. Прицкого, котрi виїхали в поле i сховали ся перед дощем пiд один полукiпок. Iван Кравець полишив 7 дїтий, а Ем. Прицкий одно.

— Жiноча спiлка промислова „Труд“ пригадує Вп. Паням, що єї сальон мод виготовив i виготовляє капелюхи дамскi i для панночок пiсля найновiйшої моди. Ось i тепер маємо вже поважний вибiр капелюхiв найновiйшої парискої моди по цїнах дуже приступних. Просимо Вп. пань наших вiдвiдати наш сальон мод i нашi робiтнї. — До науки купецкої в нашiм склепi приймемо двi дiвчинки з укiнченим чотирнацятим роком житя i видiловою школою. — *Дирекция.*

— Великий снїг, як доносять з Ворохти, упав дня 27 серпня на Чорногорi, внаслїдок чого в послїдних днях минувшого мiсяця було так холодно, що лїтнї гостi прехорошої гуцульскої верховини мусїли надїти зимовi одежи. Вiд кiлькох днiв настала там знов красна погода, що винагородила слотливi днi при кiнци серпня.

— Репертуар руского театру в Бережанах. Саля „Надiї“ — початок 8 вечером. Вi второк дня 11 вересня с. р. „Пан професор Хитрий“, ориґiнальна комедия в 3 дiях з нiмецкого (Flachsman als Erzieher), переробив О. Левицкий. — В середу дня 12 вересня с. р. в сали „Сокола“: „Продана наречена“, опера в 3 дiях Ф. Сметани. Гостинний виступ п. А. Дального, тенора опери в Люблянї. — Музика войскова 55 п. п. Цїни мiсць пiдвишенi. — В четвер дня 13 вересня с. р. „На днї“, сцени з житя в 4 дiях М. Горкого. — В суботу дня 15 вересня с. р. „Малка Шварценкопф“, штука в 5 дiях Г. Запольскої. — В недiлю дня 16 вересня с. р. пополудни о 3 год. представлене для шкiльної молодiжи „Суєта“, найновiйша комедия в 4 дiях Карпенка Карого; вечером о годинї 8 мiй „Запорожець за Дунаєм“, оперета народна в 3 дiях Артемовского i „Вечерницї“, музичний твiр Нiщинского.

— Сензацийне убийство в Петербурзї. В доповненю вчерашної звiстки про убийника мiлионера треба тут ще додати, що пiсля наспiвших тепер вiстий з Петербурга ґенерал Пiстолькорс просто зробив Андреєву предложене, щоби вiн розвiв ся зi своєю жiнкою, а тодi Андреєв показав єму, де муляр в стiнї лишив дiру. Коли же жiнка Андреєва зажадала минувшої середи вiд него, щоби вiн їй виробив паспорт, аби она могла жити окремо вiд него, вiн так розлютив ся, що пробив єї. Давна жiнка ґен. Пiстолькорса а тепер жiнка наймолодшого царского вуйка, вел. кн. Павла, називає ся з роду Карпович. З причини, що вел.

— Ви стали ся жертвою двох дуже вирафiнованих мантiїв — сказав Гольмс. — Оба тотi панки сказали собi дуже справедливо, що зовсiм фальшиве аккредитоване можна би легко вiдкрити. Проста обмiна листiв могла би все зрадити. Длятого взяли ся они хитрiйше до дїла. Гельфорд фотографував дуже старанно всї аккредитовi авiза, якi переходили через его руки, i всїлякi иншi пiдписи, а дома робив собi потрiбнi формулярi. Єго спiльник сидiв тимчасом зовсїм спокiйно в Новiм Йорку i дiставав телеґрафiчно повiдомлене о кождiм великiм авiзї, яке до вас приходило. Тодi заглядав вiн до корабельних лїст, чи дотичнi панове виїхали вже до Европи. По найбiльшiй части так бувало, аж в отсiм случаю їм пощастило ся. Коли наспiла депеша, Девiс ще не купив був мiсця на корабли, мабуть вiдложив свiй виїзд, поле було вiльне а той мантiй мiг тепер їхати пiд iменем Девiса. Приїхавши тут, потребував вiн лиш вивчити ся борзо пiдпису, а коли Гельфорд переконав ся, що аккредитиву не уневажнено, треба єму було лиш пiднять тих 15.000 фунтiв штерлiнґiв.

Пiдчас коли банкiр аж за голову брав ся та став заводити з причини своєї страти, пан Джонес схопив ся дуже роздразнений.

— Ваша правда, пане Гольмс, аж подивляти треба! Все инше то вже розумiє ся само собою. Оби оба зiйшли ся тут були, щоби подїлити ся добичею. Гельфорд дiстав циґаро з опiюмом вiд свого спiльника, той его вiдтак зовсiм холоднокровно розiбрав, поклав на лiжко, облив спiритусом з тих обох великих фляшок спiритусових, пiдпалив вiдтак i замкнув помешкане за собою. Гельфорд здаєсь мав два ключi.

— То рiч певна — докинув Гольмс.

— I так спалив свого спiльника — говорив Джонес дальше. — Тим способом мiг вiн задержати всї грошi та й не було вже нiкого, хто би о тiм щось знав. Аж страшно погадати. Але ми того злодюгу дiстанемо борзо в свої руки. Може би ви подали нам его опис, пане Поль та й ви пане Крон. Як вiн виглядав? Яке було его поведене i як вiн говорив? Будьте ласкавi, пригадайте то собi докладно. Кажу поприбивати великi оповiщеня; було би хиба щось дивного, як би я того панка не поставив перед суд.

— Зробiть лиш так, любий Джонесе — сказав на то мiй приятель, — то було би може й добре, але того пана Девiса, чи як вiн там називає ся, не удасть вам мабуть нiколи вiддати до крiмiналу.

— Побачимо — сказав на то iнспектор полiциї трохи уражений. — Здає ся, що ви таки собi нас легковажите.

— Спробуйте. Я тимчасом возьму ся сам трохи слїдити, а ти любий Ватзоне, будеш менi в тiм помагати.

— Ах, ви може вже впали на якийсь слїд i маєте надiю вiдшукати того Девiса? — спитав Джонес живо.

— Нi, мiй любий пане, вiрте менi, що мене би то до крайности здивувало, як би я при моiм доходженю вплав де на Девiса.

Ми вийшли з того дому в глубокiм мовчаню, Шерльок Гольмс закликав найблизшу дорожку, сказав вiзникови, куди має їхати, i ми повсїдали.

Гольмс все не вiдзивав ся. Я не мав вiдваги его розпитувати, бо я знав, що вiн того не любить, щоби єму перебивати хiд его гадок.

— Дивна рiч — вiдозвав ся вiн наконець — що люди по найбiльшiй части, навiть такi, котрi вже з фаху займають ся розпутуванєм запутаних, можуть лиш рiдко якусь подiю льоґiчно розвивати. Той пан Джонес, в своiм родї дуже здiбний чоловiк, шукає тепер мимо того всего, що я єму сказав, в цїлiй Анґлiї за тим якимсь нiби то Девiсом.

(Дальше буде).

кн. Павло оженив ся з нею, цар заборонив свому вуйкови жити в Росиї і він виїхав за границю. Перед двома роками кн. реґент баварский надав бувшій Карпович, відтак Пістолькорсовій а наконець купленій жінцї великого князя росийского титул баварскої ґрафинї Гогенфельзен. Оріґінальне се супружество приїхало сими днями на купелї до Кісінґен. Чи не оріґінальні то відносини серед найвисших кругів росийскої суспільности: жид лихвар, донька красавиця; біржевий маклєр а відтак міліонер, що складає сто тисячів для красавицї; ґенерал, що продає жінку за міліон, а хотів би набути чужу; жінка красавиця, що переходить з рук до рук, та й друга готова до того а до цїлости образу ще й великий князь і вуйко царя — образ як на сценї в театрі! А то траґікомедия людского житя, витворена на основі специяльних росийских відносин.

— **З Перемишлянщини** пишуть: З четверга на пятницю ударив грім в хату в Підгайчиках. Згоріло майже пів села, бо в ночи і задля браку сторожи огневої не була жадна поміч можлива. В пятницю коло 4 години вибух огонь в Перемишлянах. Тут є сторож огнева, але невправлена. Згоріло 15 господарів. Лише чудом посторонні люди зльокалізували огонь, бо віяв страшний вітер з північного заходу.

— **Загальну ревізию**, якої ще може й нїгде не було, переведено сими днями на приказ воєнного ґубернатора в Варшаві. Всї улицї рівночасно заповнили ся сильними відділами войск, кінної і пішої поліциї і козаками. Салдати були уставлені вздовж улиць, не перепускаючи нікого з одної на другу сторону. В многих місцях цілковито застановлено рух дорожок. Ревізия розпочала ся за дня, а продовжила ся до півночи. Ся загальна ревізия викликала велику паніку. При тій нагоді арештовано дуже богато осіб. В однім лише саскім огороді арештовано кількасот людий, з котрих часть по ствердженю особи випущено. На мості, що веде через Вислу, задержувано і арештовано всїх переїзджаючих жидів. Зачувати, що ревізия не видала сподіваних успіхів: в числї арештованих було заледви кількох, у котрих найшли бровнінґи.

— **Хто винен?** Незвичайно оріґінальна пригода, котра викликала не мало сьміху, приключила ся минувшого четверга одній молодій дамі у Відни на улици Альзер. Як звістно, увійшли тепер знову дуже в моду дамскі черевики з високими обцасами. Отже коли тота дама переходила через улицю, вузонький а дуже високий обцас від єї черевика застряг межи дві гранки брукового каміня так, що она не могла поступити ся. Перепуджена сїпала она ногою, але нїчого не помагає. Черевик застряг був так сильно, що она остаточно не виділа иншої ради, як лиш витягнути ногу з черевика. Розуміє ся, що люди побачили ту немилу пригоду дами на улици і одні сьміяли ся а другі поспішили на поміч. Приступив якийсь здоровенний мужчина, взяв черевик в обі руки і вирвав єго та подав дамі, котра стояла тимчасом лиш в однім черевицї. Она чим борше убрала єго, але показало ся нове лихо: черевик був без обцаса, бо той відорвав ся і лишив ся між каменями. Дама не могла іти, аж фіякер вивіз єї з тої прикрої ситуациї, а віденьскі ґазети питають при сїй нагоді: Хто тут виноватий, чи париска мода на високі обцаси, чи віденьский брук.

Телеґрами.

Відень 11 вересня. Цісар виїхав нинї о годинї 8 рано до Ішлю.

Краків 11 вересня. П. Мінїстер зелїзниць зелїзниць др. Дершата прибуде сюди в четвер рано, а в пятницю рано від'їде до Львова. П. Мінїстер торговлї др. Форшт приїде до Кракова в пятницю вечером, а в суботу вечером від'їде до Відня.

Варшава 11 вересня. Часописи подають подробиці подій в Седльцях. Розпочали ся розрухи в суботу о годинї 9 вечером. До стоячого на вартї вояка стрілило двох людий. Вояк стрілив за ними, инші вояки почали глядати їх по склепах і крамах при улици Ринковій і тодї зараз розпочав ся погром, довершений перебуваючими в містї в значнім числї урльопниками. Крім того войско стріляло по домах. Обрабовано і понищено склепи при ул. Огородовій, Алеєвій, Варшавскій, Ринковій і поперечних. З погрому оцїлїло ледве кілька склепів. Кажуть, що зібрано 100 трупів, а кількасот осіб єсть ранених. Арештовано до 1000 осіб.

Варшава 11 вересня. Вчера о годинї 6 вечером кинено в Жирардові бомби. Одна експльодувала на ринку, друга в одній фабрицї. Девятьох урядників поліцийних потерпіло рани. Войско дало сальву, причім 40 осіб убито і ранено.

Плоцк 11 вересня. В суботу окружила кінниця міский огород, а відтак ревідовано всї проходжуючі ся в огородї особи. 100 особам відобрано революцийні проклямациї, арештовано 30 осіб.

Сосновець 11 вересня. В Бендзинї убито вистрілами з револьверів підофіцира жандармериї. Убийники втїкли.

Петербург 11 вересня. Після приватних вістий, які наспіли з Седлец до часописий, тревають там дальше погроми. „Біржевиє Ведомости" доносять, що погром вибух длятого, що жиди кинули бомбу на поліцмайстра. Число убитих і ранених має виносити 500 осіб. Жидам заборонено виїздити з міста. Рабунки і підпали жидівских склепів тревають дальше.

НАДІСЛАНЕ.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в текстї.

Написав **Василь Породко.**

Цїна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка, Ставропигійский і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хороше, а забава займаюча і цїкава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Прошу прислати **3 К 60 с.** а вишлемо Вам:

1. Житє сьвятих — оправлене.
2. Добряньского Обясненіє служби Божої.
3. Справа в селї Клекотинї.
4. Сьпіванник церковний під ноти.
5. Унія церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

В книгарни коштують ті книжки **7 корон 60 с.**

Адреса: Антоній **Хойнацкий,** книгар Львів, пасаж Гавсмана ч. 9.

Книжки для молодїжи.

видавництва руск. Тов-а педаґоґічного припоручені ц. к. Радою шк. краєвою.

Образкові без тексту для дїтий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розрвивки 1·20 К. — Ч. 99. Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зьвірята 80 сот.

Образкові з текстом для дїтий другого степеня науки:

Ч. 8. Зьвіринець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дїтвора 1 К. — Ч. 97. Зьвірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелї дїтий 1·20 К.

Ілюстровані для дїтий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Брянчанінова бр. 30 с., опр. 44 сотиків. — Ч. 109. Робінсон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Ґете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

Книжки без образків для дїтий третого і четвертого степеня науки.

Ч. 50. Коротенький огляд руско-україньского письменьства, д-ра О. Макарушки. — Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с. опр. 1·80 К. — Ч. 1. Молитвенник нар. опр. 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. видане бр. 40 с, опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко. Кобзар для дїтий 30 с. — Ч. 15. Юл. Верне. Подорож довкола землї бр. 1·20 К, опр. 1·50 К. — Ч. 29. Мальота. Без родини опр. 1·10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотнї 2·70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дїтий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбиньский. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Василь В-р. Подорож до краю Ліліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримский. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Борецка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84. Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. І. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Кониський. Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.— 90. Дивні Пригоди Комаха Санґвіна ч. І. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дівчат 20 с. — 94. Е. Ярошиньска. Друга книжочка для м. дівчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьпіваник 20 с. — 93. Клавдия Лукашевич. Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 с. — 103. Анґлійскі казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 90 с. — 106. Др. І. Франко. Абу Казимові капцї 60 с., опр. 90 с. — 108. Збиточник Ґумфрі, з анґлійск. 70 с, опр. 1 К. — 111. Л. Ґлїбів: Бойки 10 с. — Ч. III., IV., VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V., VII. Днїпрової Чайки: Казка про сонце та єго сина, Писанка по 10 с. — 112. Істория куска хлїба бр. 50 с, опр. 64 с. — 115. В Джунґлях, брош. 50, опр. 64.

Книжки для молодїжи шкіл виділових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с.— 95 Шекспір в повістках бр. 30 с., опр. 60 с.

Замовляти можна в канцеляриї руского Тов. Педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцеляриї Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях низше 10 К (на инші книжки) треба дочислити оплату почтову.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).